

... BOEMERANG - LEDENBLAD Animo ...

tweemaandelijks ... mei-juni 2011

Animo ... tel 02 552 02 67 ... info@animoweb.be ... www.animoweb.be
afgiftekantoor 1099 Brussel x :: P.702025



... INTERNATIONALAAL ...

- 2 - Regering van oorlogszaken

... WORK HARD PLAY HARD ...

- 3 - De 1 mei actie van Animo

... 12 VOOR 12 ...

- 4 - In rechte lijn naar de gemeenteraadsverkiezingen

... 1 MEI - FEEST VAN DE ARBEID ...

- 5 - Van 1 mei 1886 naar 1 mei 2011

... DOSSIER ...

- 7 - Het reveil van de coöperatie

... FOTOVERSLAG ...

- 8 - Lentecongres 'Make some noise!'

12 VOOR 12
WEST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
BRUSSEL

12 VOOR 12
OOST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
LIMBURG

12 VOOR 12
ANTWERPEN

12 VOOR 12
VLAAMS-BRABANT

12 VOOR 12
WEST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
BRUSSEL

12 VOOR 12
OOST
VLAANDEREN

In rechte lijn naar de

12 VOOR 12
LIMBURG

12 VOOR 12
ANTWERPEN

12 VOOR 12
VLAAMS-BRABANT

gemeenteraadsverkiezingen

12 VOOR 12
WEST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
BRUSSEL

12 VOOR 12
OOST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
LIMBURG

12 VOOR 12
ANTWERPEN

12 VOOR 12
VLAAMS-BRABANT

IN DE KIJKER

foto Animo



Animo Asse zorgt voor lagere energiefactuur

Op 8 maart liep **Animo** Asse verkleed als gloeilamp op de markt van Asse. Zo wilde **Animo** Asse bekendheid geven aan de actie “Samenstroom, samen energie kopen”, die ze samen met **sp.a** Asse organiseren. De actie wil zoveel mogelijk mensen bijeen krijgen die collectief van energieleverancier voor gas en elektriciteit willen veranderen. “Hoe meer mensen zich inschrijven voor de groepsaankoop van groene energie, hoe aantrekkelijker we zijn voor de energieleveranciers. Dit verhoogt dus de kans op een lagere prijs voor gas en elektriciteit. Het verschil in prijs kan voor een gemiddeld gezin op jaarbasis tot 300 euro oplopen. Bijkomend voordeel is dat de deelnemers meteen ook iets voor het milieu doen, want het wordt sowieso groene energie”, aldus Joke Buyl van **Animo** Asse.

foto Animo



Aftrap Animo Zuidrand

Begin 2011 werd **Animo** Zuidrand geboren! Om de start van **Animo** Zuidrand te vieren trok de delegatie begin maart samen met **Animo** Internationaal Secretaris Maité Morren naar Nordin Sebaoui (**sp.a** Kontich - links op foto), momenteel het jongst verkozen gemeenteraadslid in Kontich. **Animo** Zuidrand heeft als doel enthousiaste jongeren en **Animo** leden te groeperen van de acht Antwerpse zuidrandgemeenten: Mortsels, Kontich, Edegem, Duffel, Hove, Lint, Aartselaar en Boechout.

Wil je **Animo** Zuidrand mee versterken? Laat het ons weten via info@animoweb.be

foto Animo



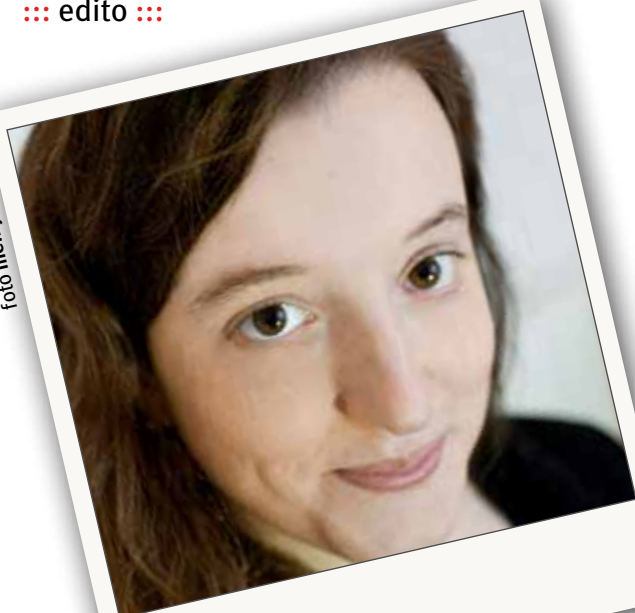
Animo Oudenaarde laat ballonnetje op

Al jaren vraagt **Animo** Oudenaarde een speelpleintje in elke Oudenaardse deelgemeente. Ondanks herhaaldelijke acties en beloftes door de bevoegde schepen is er nog steeds geen speelplein in Welden. Daarom voerde **Animo** Oudenaarde voor de start van de krokusvakantie een ballonnetactie.

David Vanden Bossche, voorzitter **Animo**, hoopt dat deze nieuwe actie nu wel schot in de zaak brengt: “omdat we bij **Animo** Oudenaarde vinden dat ook kinderen in Welden het recht hebben om jong te zijn en we zelden ons geduld verliezen, besloten we om nog eens ons ballonnetje op te laten bij Stad Oudenaarde.”

::: edito :::

foto memymom



BESTE ANIMOLID

Stilstaan bij 2012 is niets te vroeg. De lokale verkiezingen zijn er voor je 't weet en dan staan we best klaar. **Animo** geeft nu al het startschot met de '12 voor 12'-campagne. Een uniek project waarbij jullie zelf het middelpunt worden van de jongerencampagne. Waar we vroeger met **Animo** nog inzette op een aparte campagne vind ik dat we nu volop moeten gaan voor samenwerking met **sp.a**. Zonder onze eigenheid te verliezen, betekent samenwerken elkaar versterken.

'12 voor 12' nodigt jongeren uit om deel te nemen aan de voorbereidingen van de lokale verkiezingen van op de eerste rij. De '12 voor 12'-Ambassadeurs worden rechtstreeks betrokken bij de campagne en maken jongeren warm voor politiek en socialisme. En dat is geen dag te vroeg.

Hoewel **Animo** als beweging in de lift zit, met nieuwe leden en afdelingen, scoort links bedroevend laag. Verandering is nodig.

Het hobbelige parcours van links moet dringend ingeruild worden voor een rechte lijn. Light versies van harde standpunten die de onze niet zijn naar de prullenmand. Angst voor electoraal verlies vervangen door klare taal op maat van de straat. Onze visie op verandering van de maatschappij door niemand laten overrulen, solidariteit volop promoten en socialisme als toekomstperspectief laten schitteren.

Geniet van deze Boemerang.

Vurige groeten,

Anke Gittenaer
Voorzitter **Animo**

::: INTERNATIONAAL :::

REGERING VAN OORLOGSZAKEN

Wat de interventie in Libië betreft, zijn er geen simpele antwoorden, eerder vragen. Niets doen en de inwoners van Benghazi laten afslachten door de troepen van Khaddafi. Of hen met de zegen van de VN-veiligheidsraad te hulp komen. Maar dat laatste is zo dubbel. Waarom komen we niet tussen in andere conflicten? En dan is er nog de compleet inconsequente houding van België.

Ter herinnering, een kort overzicht van het Belgische buitenlands beleid ten opzichte van Libië: eerst verkoopt FN Herstal Khaddafi voor ongeveer 11,5 miljoen euro aan Belgische wapens, dan lobbyt onze Minister van Buitenlandse Zaken Vanackere voor Libië's zitje in de VN-Mensenrechtenraad. En nu bombarderen we hen – onder leiding van Crembo – om 'humanitaire redenen'.

Dat de troepen van Khaddafi nu geen vrij spel meer hebben om burgers aan te vallen is duidelijk, maar dat er burgerslachtoffers gaan vallen door onze humanitaire bombardementen lijdt ook geen twijfel. Dus wie wint er uiteindelijk in deze strijd waar alle actoren, buiten de kleine man en vrouw in Libië, moreel dubieus

zijn? Wellicht vooral de wapenindustrie, die de kassa alweer hoort rinkelen.

Makkelijker is het om onze eigen binnenlandse situatie op de korrel te nemen. Wat moeten we denken van een land dat erin slaagt unaniem te beslissen een ander land te bombarderen, maar niet eens een eigen regering kan vormen? Kriek hebben op een regering van lopende zaken die ten oorlog trekt, is terecht. Toch moeten de échte verwijten gaan naar zij die de regeringsonderhandelingen op constante basis hebben geblokkeerd. Daar ligt de verantwoordelijkheid voor onze huidige regering van oorlogszaken.

Maite Morren
Internationaal Secretaris **Animo**

foto reporters





WORK HARD PLAY HARD

*Een job voor iedereen, daar gaat **Animo** voor. 1 mei, het Feest van de Arbeid, is dé dag om stil te staan bij goed werk en stevige arbeidsvoorwaarden. In tijden van crisis mogen deze niet op de helling worden gezet. Want we werken hard, maar we spelen het ook hard: werknemers hoeven de crisis niet te betalen. Inleveren? No way!*

Belgische werknemers realiseren per jaar gemiddeld een hogere omzet dan andere West-Europeanen. We werken hard, maar worden niet altijd beloond. Besparingsplannen op nationaal en Europees niveau willen werknemers de rekening doen betalen voor een economische crisis die zij niet hebben veroorzaakt. Ongehoord en unfair.

Zowel de Europese als onze eigen regeringsleiders proberen vandaag strenge besparingsvoorstellen door te voeren. Het zogenaamde 'Europa-pact' van Merkel, Sarkozy en de Commissie wil competitiviteit van de Europese economieën versterken door onze loonindexering uit te hollen en loonmatiging op te dringen. Om de grote overheidstekorten in verschillende lidstaten terug te dringen, wil Europa bovendien snoeien in de openbare diensten, de sociale bescherming afbouwen en werknemers verplichten om langer te werken. Over een correcte belasting op winsten en financiële speculatie wordt haast met geen woord gerept.

Het Interprofessioneel Akkoord (IPA) tussen werkgevers en werknemers is helaas in hetzelfde bedje ziek. Het Akkoord past binnen de algemene besparingsplannen van de federale overheid, die vooral de kleine inkomens, de sociale zekerheid en de openbare diensten dreigen te treffen. En dat terwijl de banken in ons land opnieuw bonussen uitdelen en veel grote bedrijven nog steeds minimaal belasting betalen en maximaal winst opstrijken.

Animo verzet zich tegen deze onrechtvaardige verdeling van lusten en lasten. Niet de overheid en de werkgevers moeten het hard spelen, wel de werknemers.

◀ Halt aan de bonussen, meer geld voor jobs!

De economische crisis, die begon bij financieel wanbeheer, kostte heel wat mensen hun job. Terwijl velen nog steeds moeite hebben om aan een job te raken, werden

de banken gered met het geld van de belastingbetaler. Dat zij dit nu al vergeten lijken en opnieuw buitensporige bonussen uitkeren aan zichzelf is ongehoord.

◀ Voor goede arbeidsomstandigheden!

Brits sociaal hervormer Robert Owen had het over "Eight hours labour, Eight hours recreation, Eight hours rest" als recht voor de werkmens. Dit citaat van Owen blijft slechts een nobel streven op veel werkplaatsen waar onbetaalde overuren de norm zijn, met alle gevolgen van dien voor het welzijn van de werknemer.

◀ Handen af van onze index!

Na de Europese Centrale Bank en Angela Merkel, stellen we vast dat ook de Nationale Bank van België de automatische indexering van onze lonen in vraag stelt. Voor **Animo** is elke aantasting van de index een slecht idee; de koopkracht van werknemers staat vandaag al meer dan voldoende onder druk!

◀ Loonmatiging: nee bedankt!

In zijn huidige vorm legt het Interprofessioneel Akkoord vast dat de lonen de volgende jaren maximaal met 0,3 procent mogen stijgen. Nochtans blijkt uit de statistieken dat veel bedrijven opnieuw grote winsten maken (+ 37,4 procent voor de BEL20-bedrijven). **Animo** verzet zich tegen het bevriezen van de lonen en eist vrije loonsonderhandelingen in alle sectoren!

◀ Optrekken van de laagste lonen!

De tien euro per maand extra die in het Interprofessioneel Akkoord wordt voorzien om de laagste lonen op te trekken, is beschamend weinig als je weet dat bedrijven 5 miljard per jaar krijgen via de notionele interestaftrek. **Animo** wil daarom niet alleen dat de laagste lonen onmiddellijk worden verhoogd, maar ook dat de notionele interestaftrek wordt afgeschaft.

◀ Een eerlijker fiscaal beleid!

Om onze sociale zekerheid betaalbaar te houden, moeten we nieuwe inkomsten zoeken voor onze staatskas. **Animo** stelt voor om het geld te halen waar het zit: op de financiële markten. **Animo** eist daarom dat de (Europese) overheid onmiddellijk een financiële transactietaks invoert en de winsten beter en meer belast.

◀ Geen verhoging van de pensioenleeftijd!

Het gaat niet op om de kosten van de huidige crisis door te rekenen aan mensen die al een leven lang hard gewerkt hebben. Niet de gepensioneerden van morgen moeten een inspanning leveren, wel de grote bedrijven van vandaag! **Animo** verzet zich daarom tegen elke verhoging van de pensioenleeftijd.

WORK HARD PLAY HARD

Naar aanleiding van 1 mei - Feest van de Arbeid - lanceert **Animo** in samenwerking met **ABVV**-jongeren de typeactie **WORK HARD PLAY HARD**. Met deze actie geven we de werkgevers één duidelijke boodschap mee: we werken hard, dus gaan we het ook hard spelen.

Je kan de typeactie **WORK HARD PLAY HARD** nog steeds bestellen, om ze met jouw afdeling lokaal te voeren.

Stuur een mailtje naar info@animoweb.be met vermelding van je naam, afdeling en postadres en ontvang zo 'WORK HARD PLAY HARD'-kaartjes met achtergrondossier en persbericht. Doén!

12 VOOR 12
WEST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
BRUSSEL

12 VOOR 12
OOST
VLAANDEREN

12 VOOR 12
LIMBURG

12 VOOR 12
ANTWERPEN

12 VOOR 12
VLAAMS-BRABANT

IN RECHTE LIJN NAAR DE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN 2012

Lokale verkiezingen in zicht! 2012 lijkt nog veraf, maar **Animo** bereidt zich graag goed voor op de gemeenteraadsverkiezingen. Traditioneel zijn de gemeenteraadsverkiezingen die verkiezingen, waar jongeren het meeste kans hebben hun eerste stappen in de politieke wereld te zetten en hun eerste politieke ambities waar te maken. Dé reden voor **Animo** om deze jongeren - misschien ook jij - voldoende ondersteuning en inzicht in het campagnevoeren te geven. Daarom lanceert **Animo** in samenwerking met **sp.a** 12 voor 12.

12 voor 12?

12 voor 12 wordt een samenwerkingsverband tussen **Animo** en **sp.a** in aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2012. Samen campagnevoeren is niet enkel leuk, het is ook efficiënt. Met 12 voor 12 stemmen jong en 'oud' de voorbereidingen op elkaar af, vanuit de eigen organisatie en visie. Met dit project willen we jongeren warm maken voor politiek en linkse thema's en erover waken dat er voldoende aandacht is voor jongeren in de campagne van **sp.a**, zowel qua thema's als bij de lijstvorming.

'12 voor 12'-Ambassadeurs

Concreet worden in elke provincie en in Brussel twee '12 voor 12'-Ambassadeurs gekozen die de campagne mee uitbouwen, initiatieven opzetten en het aanspreekpunt zijn. In totaal werven we 12 ambassadeurs aan - 12 ambassadeurs voor 2012! - de selectieprocedure is momenteel volop bezig. De ambassadeurs worden de spilfiguur in de gezamenlijke campagne en jullie aanspreekpunt voor al jullie vragen en opmerkingen over het lokale beleid in jouw stad of gemeente.

Join 12 voor 12!

12 voor 12 is er voor elke jongere die een sprankje politieke ambitie heeft, die wil wegen op het lokale beleid of gewoon erg nieuwsgierig is naar het wel en wee van campagnevoeren. Hou daarom zeker onze website www.12voor12.be in het oog voor vormingen, acties en andere (lokale) initiatieven. We stellen je er binnenkort ook de ambassadeurs en dus jouw contactpersoon in je provincie voor. Maak alvast het campagnebeest in je wakker!

Check www.12voor12.be!

Een partner in het Zuiden? Goed voor de gezondheid!

"Wij moeten heel goed weten wat onze rechten zijn, want in de gezondheidscentra zeggen ze ons andere dingen," getuigt Gianella Duran, een van de vele sociaal geëngageerde vrouwen die vrijwillig als gezondheidspromotor werkt in de sloppenwijken van Lima. "Mijn zus, bijvoorbeeld, had longkanker. De universele ziekteverzekering dekte de chemotherapie niet, werd haar gezegd in het gezondheidscentrum. Als familie hebben wij daarvoor moeten vechten. Ik ging terug met een lijst van prioritaire behandelingen die volgens de wet moeten gegeven worden. Zonder die informatie zouden ze mijn zus hebben weggestuurd." Gianella kan haar verhaal kwijt aan ForoSalud. Dit netwerk is één van de partners van **fos**-socialistische solidariteit die werkt aan gezondheid door te luisteren naar de mensen en met hun eisen bij de overheid aan te kloppen. Een aanpak die al heel wat mensenlevens heeft gered.

Want gezondheid is een verantwoordelijkheid van de overheid. Het is geen kwestie van geluk of pech, het is ook geen koopwaar. Gezondheid is een recht, voor iedereen, wereldwijd. Daarvoor komen de **fos**-partners op in het Zuiden, daarover voeren **fos**-socialistische solidariteit, ABVV, de Socialistische Mutualiteiten en **sp.a** campagne in Vlaanderen.

We willen dat gezondheid als mensenrecht beschouwd wordt en dat dit zich vertaalt in het ontwikkelingsbeleid. We eisen ook dat 15 procent van het ontwikkelingsgeld besteed wordt aan gezondheid. Daarnaast vragen we een engagement om een We-

reldgezondheidsfonds uit te bouwen. De rijke landen zouden daartoe moeten bijdragen, armere landen kunnen er gebruik van maken voor gezondheidsdoeleinden. Ook moeten de partnerlanden aangezet worden om een zo groot mogelijke groep burgers te betrekken bij de uitbouw van sociale bescherming. Ten slotte willen we dat wereldwijde gezondheidsbescherming gepromoot wordt op internationale fora.



- Ga jij akkoord met deze eisen?
Onderteken ze op www.partnerinhetzuiden.be!
- Zoek een partner in het Zuiden!
Surf naar www.partnerinhetzuiden.be
Leer de **fos**-partners kennen en volg hen op facebook!
- De **fos**-partners verdienen jouw steun!
Stort je bijdrage op rekeningnummer
BE16 0000 0000 7474 (BIC BPoTBEB1).



Caroline
gaat vreemd!



Ingrid gaat
vreemd!

Zij hebben een
partner in het Zuiden!



Pascal gaat
vreemd!



Freya gaat
vreemd!

1 mei: Feest van de Arbeid

1 mei, een feest! Het Feest van de Arbeid! Op deze dag trekken we weer massaal door de straten om een vuist te maken voor een meer socialere en rechtvaardigere samenleving. Een feest dat ons aan de basisprincipes herinnert om onze sociale strijd verder te zetten. Want ons sociale model komt in gevaar door de continue uitholling ervan: zo was de koopkracht van de wettelijke pensioenen nog nooit zo laag, moeten meer en meer mensen twee banen combineren en groeien nog nooit zoveel kinderen op in armoede als vandaag.

Een kleine geschiedenis ...

Om de oorspronkelijke betekenis van 1 mei te achterhalen, moeten we even in de geschiedenisboeken duiken. De Verenigde Staten in de jaren 1884-1886 waren hierin cruciaal. In die periode eisten arbeiders betere arbeidsomstandigheden: ze begonnen zich te organiseren tegen de uitbuitingen door het patronaat. Acties werden opgezet, betogingen werden georganiseerd, maar de arbeiders kregen geen gehoor. De vakbonden stelden dan maar een ultimatum in: tegen 1 mei 1886 moest de achturenwerkdag ingesteld worden. Indien dit niet gebeurde, zou er op die dag een nooit geziene staking plaatsvinden. En zo geschiedde... op deze dag staakten zo'n 350.000 Amerikaanse arbeiders voor de achturenwerkdag. De datum werd symbolisch gekozen omdat op die dag vele arbeidscontracten werden afgesloten. Overal in de Verenigde Staten werd er gestaakt en in Chicago vielen zelfs tientallen doden. Een zestal agenten kwamen door een bomaanslag om het leven. Drie jaar later, ter herdenking van de slachtoffers en in de blijvende strijd tegen de slechte ar-

beidsomstandigheden, werd op het International Socialist Congress in Parijs 1 mei uitgeroepen tot Dag van de Arbeid. Tot op vandaag de belangrijkste dag in de socialistische arbeidersbeweging.

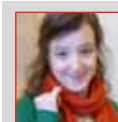
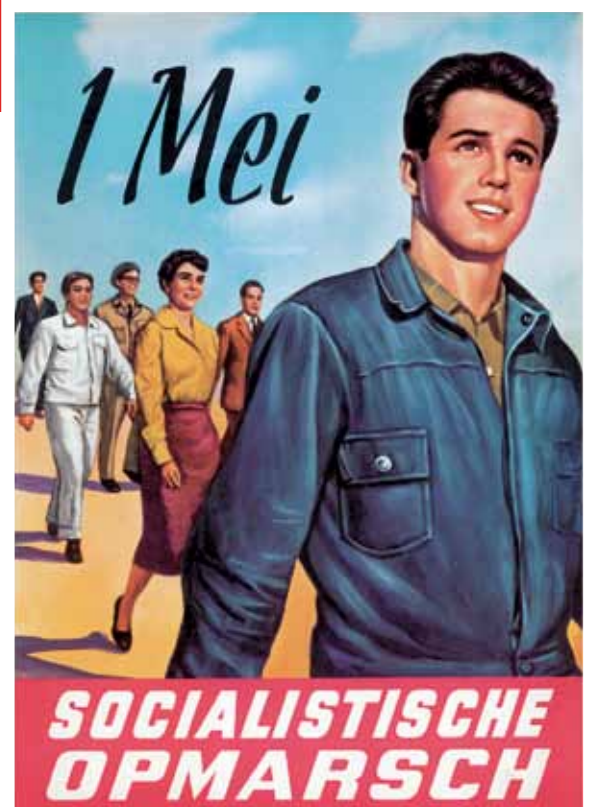
1 mei 2011

Anno 2011 bestaat de sociale strijd nog steeds. Ook onder de jongeren brandt het rode vuur nog steeds. Wij willen onze nek uitsteken om de toekomst socialer en verdraagzamer te maken. Dit jaar lanceert **Animo** daarom de "Work hard, play hard"-actie (alles over deze actie vind je op p.3 van deze Boemerang). Tot slot enkele **Animo**'ers aan het woord, over wat 1 mei voor hen betekent, wat hun eerste herinnering aan deze dag was en waarom zij nog steeds op 1 mei op straat komen.

Johan De Vleeshouwer



"Een Rode Roos op mijn shirt, 1 mei breekt aan. De stad bruist, vlaggen groeten, over stenen stappen stoeten. Genoeg redenen om de straat op te gaan!"
Eline Gijselings, **Animo** Mechelen



"Als fiere socialist door de Antwerpse straten stappen voor de rechten van werknemers. Al 28 jaar lang!"
Anke Gittenaeer, voorzitter **Animo**



"Eindelijk eens een dag die volledig van ons is! Waarop wij kunnen tonen waarvoor we staan en wat onze (juiste) visie is op de toekomst."
Cédric Haes, **Animo** Gent



"De kans om gelijkgezinden tegen te komen."
Jonathan Broos, **ABVV**-jongeren



"Ik ga mee in de betoging op 1 mei omdat we op die manier respect tonen voor de sociale strijd die door onze voorgangers is gevoerd, en aandacht vragen voor de sociale strijd die we nog iedere dag moeten voeren. 1 mei herinnert ons dat ons gevecht voor gelijkheid en solidariteit nooit gedaan is. Met die boodschap stap ik fier en strijdvaardig mee op."
Andries Vienne, **Animo** Brugge



"Op de stoet van vorig jaar liep ook het meisje waar ik vroeger op babysitte mee. Dat is zo'n zes- of zevenjarig blond "typisch" meisje en ze liep daar te zwaaien met de vlag van ABVV Metaal. Zo zie je maar dat socialisme staat voor diversiteit. Als zelfs kleine blonde meisjes "ne metalo" kunnen worden."
Daria Vervaeke, **Animo** Hamme

IK BEN
EEN SLECHTE
VLAMING

animoweb.be

WELKOM BIJ DE CLUB VAN 'SLECHTE' VLAMINGEN

Animo, jong links, start met trots de club van 'slechte' Vlamingen. Vind jij ook dat je Vlaming kunt zijn én Belg en Europeaan en wereldburger? Vind je taal en cultuur belangrijk, maar vind je dat onafhankelijk Vlaanderen volstrekt overbodig? Geloof je in solidariteit over grenzen heen? Kom erbij!

Ik ben een 'slechte' Vlaming, want... ik heb een constructieve visie!

De wereld staat voor tal van uitdagingen: economische crisis en armoede, discriminatie, de teloorgang van ons milieu. Je ziet voor deze internationale problemen met een lokale impact geen oplossing in het separatisme.

Ik ben een 'slechte' Vlaming, want... ik geloof in solidariteit!

Het afstoten van regio's die minder goed scoren op economisch vlak: een verwerpelijke idee dat de Europese gedachte en internationale solidariteit compleet ondergraaft.

Ik ben een slechte Vlaming... en ik ben niet de enige!

82% van de Vlamingen wil België behouden [DS/VRT-peiling, 2010].

Iets voor jou?

Ben je solidair, ruimdenkend en toekomstgericht? Bestel jouw **Animobutton** "Ik ben een slechte Vlaming" via info@animoweb.be!

::: RODE OOGJES :::

"Uw sociale zekerheid in gevaar"

Rode Oogjes, de jong linkse boekenclub van **Animo**, leest het boek "Uw sociale zekerheid in gevaar" van Jef Maes (directeur sociaal departement **ABVV**-studiedienst), dat de sociale zekerheid beter leert begrijpen en vanuit een sociale invalshoek voorstellen voor besparingen en verbeteringen formuleert. Op 24 mei komt Rode Oogjes samen om het boek te bespreken.

Die avond kan je voor jouw markante passages voorleggen aan gastspreker Jef Van Langendonck, professor en expert sociale zekerheidsrecht. Bestel dus nu reeds jouw exemplaar van "Uw sociale zekerheid in gevaar" via info@animoweb.be en kom op 24 mei het boek bespreken!

Praktisch

Plaats:

Friends Café, aan Mechelen Station (Koning Albertplein 1, 2800 Mechelen)

Start:

Dinsdag 24 mei om 19u30

Inschrijven:

via info@animoweb.be met vermelding 'Rode Oogjes + Uw sociale zekerheid in gevaar', ontvang het boek met de betalingsgegevens en start to read!

Animoprijs van "Uw sociale zekerheid in gevaar": 13,50 euro





foto Rock Bujumbura

::: ANIMO IN AFRIKA :::

Bestuurslid Petrus Herpoele vertrok eind vorig jaar voor twee jaar naar Burundi. Elke Boemeringeditie brengt hij verslag uit van zijn werk en belevenissen in Afrika. In deze editie stelt hij ons het project ‘Rock Bujumbura’ voor, waar hij tijdens zijn verblijf in Burundi aan meewerkt.

Rock Bujumbura?

Rock Bujumbura is een project dat jongeren in Burundi de kans geeft hun muzikale droom waar te maken: het oprichten van een eigen muziekgroep. Door een gebrekkige muziekinfrastructuur en groot tekort aan degelijke muziekinstrumenten is dit vandaag quasi onmogelijk. Vooral de steden in het binnenland van Burundi kennen zo goed als geen muziekinfrastructuur. Om de jonge, al dan niet beginnende, muzikant te ondersteunen richt Rock Bujumbura in Burundi repetitieruimtes en opnamestudio's op. Dit gebeurt via lokale partnerorganisaties. Rock Bujumbura ondersteunt deze organisaties ook in het geven van muziekles.

Noord-Zuidverhaal

Om dit mooie verhaal te realiseren zamelt Rock Bujumbura in België tweedehands muziekinstrumenten in. Elk instrument krijgt een code waardoor de schenker ten alle tijde kan nagaan waar zijn/haar instrument zich precies bevindt. Misschien in België, waar leerlingen mechanica, houtbewerking of elektronica alle ingezamelde instrumenten nakijken op defecten en waar mogelijk repareren. Door deze studenten nauw bij het project te betrekken, creëert Rock Bujumbura een band tussen jongeren in het Noorden en het Zuiden. Belgische tieners helpen hun Afrikaanse leeftijdgenoten door de reparatie van muziekinstrumenten. Via het Rock Bujumbura scholenpakket krijgen ze eveneens informatie aangeboden over de Centraal-Afrikaanse regio. Voor het transport van de instrumenten werkt Rock Bujumbura samen met Wereld-Missiehulp. Momenteel is er een nieuwe lading instrumenten per schip op weg naar Centraal-Afrika. De instrumenten wor-

den steeds stevig ingepakt in houten kisten gemaakt door de Belgische leerlingen.

Partnership

Rock Bujumbura heeft ook twee partners: Rock Bujumbura Kugasaka (RBKugasaka) in Ngozi of l'Association Humanitaire contre la Délinquance (AHD) in Bujumbura. De partner RBKugasaka zag enkele maanden geleden de samenwerking met Rock Bujumbura hernieuwd in een opvallend muziek-educatieproject. Maar liefst 80 leerlingen uit een zestal scho-

“Solidariteit tussen jongeren stopt niet aan de grenzen van het Oude Continent, integendeel. Een mooi voorbeeld hiervan is Rock Bujumbura, een Belgisch cultureel ontwikkelingsproject waarvoor ik ter plaatse in Burundi mijn steentje bijdraag.”

len uit Ngozi nemen sinds midden maart deel aan muzieklessen georganiseerd door RBKugasaka. De leerlingen volgen eerst enkele maanden notenleer vooraleer ze een muziekinstrument leren bespelen. De instrumenten zijn reeds sinds 2008 ontleend aan deze partner. Ook worden er een aantal muziekleerkrachten gevormd. Dit garandeert op termijn de duurzaamheid van het project. Rock Bujumbura zoekt de nodige fondsen in België om dit alles mee te organiseren. Leuk aan deze organisatie is dat ze ook een opnamestudio hebben. Rock Bujumbura gaf deze in 2009 in bruikleen. Hier-

door kunnen de vele lokale bands hun grote droom waarmaken en hun eigen nummer op CD zetten. Hierdoor kunnen ze hun muziek aanbieden in bars en aan radiostations, in de hoop er een centje mee te verdienen. En soms zijn er echt wel pareltjes bij, luister maar op de website van Rock Bujumbura.

Ook jij kan helpen!

Schenk jouw stof vergarende gitaar of een oud drumstel aan Rock Bujumbura en geef het zo een tweede leven in Burundi! Heb je een rockinstrument dat je aan Rock Bujumbura wil schenken? Zou je Rock Bujumbura graag financieel steunen? Wil je meer info over ons project? Surf dan naar www.rockbujumbura.org of aarzel niet ons te contacteren op info@rockbujumbura.org. Rock Bujumbura organiseert samen met Kunstencentrum Vooruit en Democrazy enkele keren per jaar specifieke inzamelacties. Het volgende inzamelmoment vindt plaats voor het optreden van Raveonettes (9 juni) in de Vooruit in Gent. Maar ook doorheen het jaar kan Rock Bujumbura bij jou thuis een muziekinstrument komen ophalen. Nog dit, op 21 mei organiseert Rock Bujumbura een heuse WOK Bujumbura in buurtcentrum Brugse Poort in Gent. Kom mee een wok eten en een goede pint drinken en help zo het project Rock Bujumbura. Meer info vind je binnenkort op de website van Rock Bujumbura.

Petrus Herpoele



Ondertussen in Animoland

De lente hangt in de lucht en dan zijn jullie niet te houden ... Gooi daar nog een congres tussen en deze rubriek wordt sappiger dan Blik en Story samen ... Maar eerst serieuze zaken ... Nog eens een congres in Antwerpen dateerde van zo'n vijf jaar terug ... Er waren amper veteranen aanwezig ... De nieuwe generatie staat er ... Hoera ... Jeroen S. uit de koekenstad zelf kon zijn aanwezigheid niet meer herinneren ... Er circuleren foto's die het tegendeel zouden bewijzen ... Wij hebben alvast het AMSAB-archief gecontacteerd voor opheldering ... In aanloop naar het congres maakten de joligsten der bestuurders een video ... huis-tuin-en-keukengepruts waar onze voorzitter het schaamrood van op de wangen kreeg ... het schattige Antwerpse accentje van Sofie VL. uit Torhout maakte het een beetje goed ... schattig waren ook Sanne D. uit Brugge en Damiën VDS. uit Aalst op het lentecongres ... waarom?, dat mag je hen zelf vragen ... niets dat wij niet zagen aankomen uiteraard ... al op de Antwerpse Meir, van congreslocatie naar restaurant, zagen wij al vonken en vuur ter hoogte van de Boerentoren ... De Aalsterse delegatie draaide trouwens op volle toeren en ging naar huis met de prijs van best vertegenwoordigde **Animo** delegatie ... Proficiat ... Love is in the air ... Bestuursleden Nick R. en Maite M. zijn van 't straat ... Ze zochten 'het' in het buitenland ... Op zijn Frans en op zijn Sloveens ... Wij wensen hen veel geluk met dit heuglijke nieuws ... Bart W. verklaarde zich dan weer vrijgezel ... De Kempense jacht is open ... Voor een oproep is er ook altijd plaats in deze rubriek ... Graag kregen wij een update van de vorderingen tussen Daria V. uit Hamme en Jeremy VH. uit Brussel ... Alsook van Sabe DG. uit Mechelen en Maarten VI. uit Brussel ... Nee, we zijn niet nieuwsgierig ... Goede socialisten delen alles ... Wist je trouwens dat er een nieuw netwerk in **Animo** werd opgericht? ... De naam ervan durven wij hier niet te vermelden ... Om het omfloerst te zeggen, zoekt dit netwerk leden die aan te veel blabla en te weinig boemboem doen ... Kandidaten mogen zich melden bij netwerkvoorzitter Hannelore G. uit Brussel ... In afwachting van meer boemboem en minder blabla zijn wij nu al benieuwd naar de neerslag van jullie uitspattingen in de volgende editie van deze immer gevreesde rubriek ... Vrolijk Pasen! ...

:: DOSSIER ::

Het reveil van de coöperatie

Van publieke goederen naar individuele consumenten

Vrije markt, privatisering, liberalisering, concurrentie... Het zijn kernwoorden waarmee de laatste 20 jaar gegoocheld wordt door de afstammelingen van de Oostenrijkse school. De Bolkesteins van Europa drukken zo hun neoliberale stempel op het Europese beleid. Markten van publieke goederen zoals postbedeling, energie en treinvervoer worden geliberaliseerd en gedereguleerd om te komen tot een concurrentiële markt. Volgens de liberale logica zou dit leiden tot lagere prijzen. Maar is dit altijd zo?

Nu de stofwolk van de hele operatie opstijgt, sijpelen de resultaten en gebreken stilaan door. Op de postmarkt wordt er voornamelijk geconcentreerd op basis van het terugschroeven van de dienstverlening en het creëren van dumpstatuten voor de postbodes. Postkantoren worden gesloten, 1 op 3 startende hulppostbodes haakt af door de te hoge werkdruk en met het statuut van de wijkpostbodes worden dumplonen voorbereid. De postbode is in Europa de dupe. Enkel de grootste bedrijven met veel briefwisseling kunnen profiteren van lagere prijzen, voor de gewone consumenten gaan de prijzen steeds omhoog.

Iets gelijkaardigs vindt plaats in de energiesector. OIVO - het studiebureau voor consumentenorganisaties - analyseerde afgelopen jaar de effecten van de vrijmaking en deregulering van de Belgische energiemarkt. OIVO stelt vast wat socialisten al langer weten: "vanuit een economisch standpunt bekeken, blijkt de logica dat vrije concurrentie tot prijsdalingen leidt enkel op te gaan voor markten met een perfecte concurrentiesituatie en zeker niet voor de markt van een onmisbaar goed als energie. Het huidige systeem houdt in feite in dat de klant minder betaalt voor zijn energie naarmate hij meer verbruikt." De elektriciteitsprijs is in de laatste twee jaar 7 tot 12% gestegen, terwijl de inflatie in die periode slechts 4,2% bedroeg. Extra coördinatiekosten bij de opsplitsing van de energiesector in vier takken (productie, transport, distributie, levering), faling van concurrentie en onoverzichtelijke formules worden als schuldigen aangeduid. De vrijmaking heeft elektriciteit enkel goedkoper gemaakt voor de grote afnemers. Deze bedrijven maken echter steeds meer winst voor de aandeelhouders en betalen amper belastingen door fiscale spijstechnologie.

De reveil van de coöperatie

Veel bedrijven zijn georganiseerd in een niet-gesloten structuur. Consumenten kopen een goed van een bedrijf. De werknemer maakt het product in opdracht van het topkader. De aandeelhouder krijgt zijn deel van de winst. Zeker in de grotere bedrijven hebben de aandeelhouders weinig

uitstaans met de consument. Zolang de consument maar koopt. Zolang de aandeelhouder maar zijn dividend krijgt.

Het is uiteraard beter wanneer belangen meer gemeenschappelijk zijn en de eigenaar niet vervreemdt van de consument. Met een maatschappelijk doel van zowel ledeneigenaars, consumenten en werknemers voorkom je dat welbepaalde individuele belangen gaan primeren. De coöperatie is een dergelijke organisatievorm. Het is een samenwerkingsverband waarin de ledeneigenaars ook consumenten zijn: zo zijn de belangen in de organisatie meer gedeeld door alle stakeholders. Daardoor wordt de langetermijnstrategie belangrijker en staan maatschappelijke baten centraal. Het brengt de consument dicht bij het economisch gegeven, daar waar de gebruiker er nu vaak van vervreemd is.

De talrijke globaliseringsproblemen kennen hun wortels in het ontkoppelen van de belangen van de ondernemer, aandeelhouder, werknemer en consument. De aandeelhouder en ondernemer zitten wereldwijd, de werknemers en consumenten lokaal. De coöperatie geeft de kans om de betrokkenen opnieuw op eenzelfde niveau te organiseren. Op die manier kan er gewerkt worden aan een langetermijnstrategie met maximale maatschappelijke baten.

De vrijgemaakte publieke diensten zijn grote producenten, vaak multinationale bedrijven. Aan de andere kant heb je de nauwelijks georganiseerde consument. Hierin ligt de fundamentele zwakte van die geïndividualiseerde consument. Zijn onderhandelingsgewicht is te klein. Waar vroeger de belangen tussen producent en consument sterk verstrengeld waren via regulering of publiek bezit, zijn deze nu uiteengegroeid. De coöperatieve onderneming kent om die reden de afgelopen jaren een heropleving: denk maar aan de opkomst van de publiek georganiseerde wijkgezondheidscentra, waar eerstelijnsgezondheidszorg gratis is, of aan Ello Mobile - een telecomoperator -, die belooft 100% van zijn winst te spenderen in zelf te kiezen goede doelprojecten. Ook de socialisten grijpen terug naar de coöperatie, met de gezamenlijke aankopen voor energie.

Geschiedenis van de coöperatie

Het idee van de coöperaties is niets nieuws. Het is in de 18de eeuw ontstaan o.a. in Woolwich (Groot-Brittannië). Arbeiders worden er in 1760 gezamenlijk eigenaar van een meelfabriek. Ze delen dezelfde maatschappelijke belangen en kunnen beter investeren in de juiste productiemethodes door meer beschikbaar kapitaal. Het hoeft niet te verbazen dat de marxisten in de 19de eeuw de coöperatieve beweging omhelzen. Het wordt een in-

strument voor de economische emancipatie van de werknemer. Niet voor niets voert de Kerk jarenlang strijd tegen de coöperaties. De Kerk ziet deze als een bedreiging voor de christelijke armenzorg, die ze al eeuwenlang ont-plooiën om de burgers aan de kerk te verbinden.

Na de Eerste Wereldoorlog komen de coöperatieve organisaties meer op de achtergrond. Het publieke karakter van tal van instellingen neemt de rol van verschillende coöperaties over, zoals de intercommunales in nutsvoorzieningen van bijvoorbeeld water en energie. Ze blijven na de Tweede Wereldoorlog ironisch genoeg sluimerend aanwezig via katholieke middens. De boerenstand heeft nog steeds zijn AVEVE en er is de christelijke investeringsholding CERA voor coöperaties.

Typevoorbeeld Ecopower

De vraag is nu: hebben coöperaties potentieel naast kleinschalige organisaties in een geglobaliseerde economie? Het gaat erom als consument de juiste keuze te maken. Het is gemakkelijker dit te illustreren met het voorbeeld van energie. De energiesector is ontstaan uit publieke coöperaties, die uitmondde in enkele grote spelers. Private participatie kwam bij Electrabel doorheen de decennia meer en meer voor. In de 21ste eeuw kwam het summum van de vrije markt met de liberalisering van de energiemarkt zonder de gekoppelde belangen tussen verbruiker en aandeelhouder. Electrabel werd verkocht aan het Franse GDF Suez. De gevolgen zijn duidelijk. De belangen van de Franse aandeelhouder staan boven deze van de Belgische consument en Electrabel is de slechtste leerling op vlak van ecologische energieproductie. Er is echter een lichtpunt van hoe het beter kan: Ecopower. 100% groen én een coöperatieve vennootschap. Het is georganiseerd als een bedrijf, maar met een maatschappelijk groen doel. De aandeelhouders zitten niet in Japan, USA of Zuid-Amerika, die de winsten in eigen zakken steken. De ledeneigenaars bestaan uit de consumenten en lokale eigenaars, die het maatschappelijk doel van Ecopower ondersteunen. Om klant te worden, moet men minimum 1 tot maximum 50 aandelen kopen in het bedrijf. Deze aandelen mogen pas na 6 jaar verkocht worden om kortetermijnspeculatie te voorkomen. Bovendien is volgens VREG Ecopower voor het merendeel van de mensen de goedkoopste elektriciteitsleverancier. De goedkoopste, de groenste, gegarandeerde werkzekerheid en het aandeel brengt meer op dan de beste spaarrekening. Je zou al goed gek moeten zijn om er geen klant te worden. Dit is de hernieuwde economische emancipatie in de geglobaliseerde wereld. De reveil van de coöperatie!

Bart Wolput

➔ Lentecongres 'Make some noise!' 26 & 27 maart 2011



foto's Animo